

РЕШЕНИЕ

№ 235

гр. Сливен , 24.06.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – СЛИВЕН, VI СЪСТАВ в публично заседание на
единадесети юни, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Минчо Ст. Минев

при участието на секретаря Тания Т. Иванова
като разгледа докладваното от Минчо Ст. Минев Гражданско дело №
20212230101784 по описа за 2021 година

В молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица (ДСП –Твърдица) се излага, че с решение на Окръжен съд - гр. Пловдив от 2010-та година Д. А. Б., ЕГН: *****, който сега е на 29 години, е поставен под пълно запрещение, а съгласно удостоверение № 1317/02.03.2016 г., издадено от Органа по настойничество и попечителство при община Твърдица, за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ. - директор на социалната институция ДПЛУИ гр. Твърдица.

Твърди се, че той е лице с трайно увреждане, като с него се работи индивидуално или в малка група. Изисква постоянна грижа от страна на персонала. Справя се с елементарни инструкции, но е зависим от персонала. Невъзможност за планиране на свободното време.

Твърди се от директора на ДСП още, че Б. има потребност от непосредствен контрол върху поведението и специализирани грижи, каквито не може да получи в семейна среда, тъй като няма близки и роднини, които могат и желаят да поемат такъв ангажимент. Поради това и за да бъдат осигурени необходимите на лицето специализирани грижи и контрол върху поведението се извежда становище, че е необходимо мъжа да остане в специализирана институция със съответния профил, съответстващ на вида на заболяването му, а именно- Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост.

Твърди се и че на територията на община Твърдица не се предлагат други социални услуги в общността, отговарящи на профила на заболяването на лицето. Поради това, на този етап Б. не може да бъде изведен от специализираната институция.

При горните обстоятелства дирекцията отправя искане, на основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги, Д. А. Б., ЕГН: ***** да бъде настанен с решение на съда, за срок от три години, в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица, обл. Сливен, където и в момента е настанен по административен ред, със заповед № СУ/ДСН-ТВ/53-1 от 29.04.2021 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - гр. Твърдица.

В проведеното, на основание чл. 135а ал. 1 от ГПК, онлайн открито съдебно заседание представителя по закон на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица поддържа това искане.

Въпреки разпоредбата на чл. 97 ал. 2 от ЗСУ, на заседанието не присъства лицето, което се иска да бъде настанено в дома, като отсъствието му се дължи на указание на съда към директора на ДСП в тази връзка- защото е лишено от смисъл да се изследва волята на лице, поставено под пълно запрещение, което пък означава, че то, по силата на закона, не може да формира воля.

Настойникът на Б. също присъства на заседанието и изрази мнение, че е в интерес на мъжа да продължи да живее в дома.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, прие за установено от фактическа страна следното:

Видно от решение № 1068 от 09.07.2010 г., постановено от Окръжен съд - Пловдив по гр. дело № 1113/2010 г., Д.Б. е поставен под пълно запрещение. От удостоверение № 1317/02.03.2016 г., издадено от община Твърдица се установява, че за негов настойник е назначен Ж. Г. СТ..

Служебно известно е на съда обстоятелството, че с влязло в сила решение на СлРС- № 380/ 18.04.2018 г. по гр. дело № 1405/2018г., мъжа е бил настанен, за срок от три години, в Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост-Твърдица.

От документа, наречен Доклад за оценка на постигнатите резултати, включени в индивидуалния план, съда установи, че в ДПЛУИ - Твърдица Б. е настанен през 2016 г., идвайки от семейна среда - с. Ново село. Също, че с Д. не може да се провеждат разговори, речта е неразвита, на ниво издаване на звуци. Има слаба устойчивост и концентрация на вниманието. Неориентиран за време и пространство, няма изградени умения за самообслужване. Изцяло зависим от грижите на персонала при извършване на ежедневната си хигиена и организиране на свободното си време.

Видно от документа предварителна оценка на потребностите от социални услуги с Б. трудно се установява комуникация. Няма развито критично и абстрактно мислене. В ДПЛУИ гр. Твърдица има достъп до личен лекар, психиатър и зъболекар.

Писменото становище на настойника на Б. е, че предвид заболяването на лицето, неговото здравословно и емоционално състояние и дългогодишното му пребиваване в дома, то следва да продължи да живее там.

От казаното от зам.настойника в съдебно заседание съда приема, че никой роднина или близък не се интересува от Б.; не го посещава и не поддържа контакт с него или пък със служители на ДПЛУИ-Твърдица.

Видно от изготвената Справка по чл. 95 ал. 3, т. 3 от ЗСУ, към датата 29.04.2021 г. в специализираните институции на територията на Сливенска област няма свободни места в Дом за пълнолетни лица с психични разстройства - гр. Твърдица, а единственото свободно място е в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост - гр. Твърдица.

Така установената фактическа обстановка налага следните правни изводи:

Молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица, съотв. отправеното с нея искане, е с правно основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социалните услуги. Съдът я преценя като основателна- защото са налице всички поставени от закона изисквания за уважаването ѝ: Д.Б. е пълнолетно лице, поставено под пълно запрещение; диагнозата му е „Дълбока умствена изостаналост - Епилепсия“, а от мненията, изказани в проведеното открито съдебно заседание съда прави извод, че Дома за пълнолетни лица с умствена изостаналост в гр. Твърдица е единствената алтернатива за него- защото никой роднина или близък не се интересува от Б.; не го посещава и дори не поддържа контакт с него или пък със служители на ДПЛУИ-Твърдица. В този смисъл е налице хипотезата на чл. 10 ал. 1 от ЗСУ. От друга страна, Б. има потребност от съдействие и подкрепа в ежедневието, както и от специализирани грижи, но не може да ги получи в семейна среда, докато в ДПЛУИ - гр. Твърдица има необходимите за това специалисти- социален работник, трудотерапевт, личен асистент, медицинско лице.

Ето защо съда прави извод, че е в интерес на лицето да продължи да живее в дома, а при същите съображения преценя, че настаняването може да е за срока, поискан в молбата на дирекция „Социално подпомагане“ - Твърдица- максималния по закон- тригодишен- чл. 98 ал. 3 от ЗСУ, което представлява дългосрочно предоставяне на социалната услуга по смисъла на чл.16 ал.2, т.3.

Впрочем, сходно е мнението на настойника на Б. - изразено както в писмен вид, така и заявено в съдебно заседание.

При изложеното, Сливенски районен съд

РЕШИ:

На основание чл. 95 ал. 2 от Закона за социални услуги ПРЕДОСТАВЯ на пълнолетния, поставен под пълно запрещение, Д. А. Б., с ЕГН: *****, социална услуга за резидентна грижа, която се осъществява в специализирана среда, като за срок от три години ГО НАСТАНЯВА в Дом за пълнолетни лица с умствена изостаналост- гр. Твърдица, на адрес: м. „Метанит” № 1.

РЕШЕНИЕТО подлежи, на основание чл. 98 ал. 1 от ЗСУ, на незабавно изпълнение.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Сливенски окръжен съд, в 7-мо дневен срок от връчването му.

Съдия при Районен съд – Сливен: _____